

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er meget glad for, at ministeren nævner de forskellige muligheder for at inddrage familierne via familierådslagning osv.

Så nævner ministeren, at der allerede nu skal laves handlingsplaner, og at der ligger materiale på skrift osv., men er ministeren ikke enig i, at selv om det står i loven, at der skal laves handlingsplan, er det her, det glipper for kommunerne?

Kender ministeren ikke de undersøgelser, der findes omkring § 38-udredninger, hvor vi ser, at ikke engang afdækning af problemerne i hjemmet kan mange kommuner få sig selv til at lave? Kun i ca. halvdelen af alle tilfælde laver kommunerne § 38-udredninger, så de afdækker, hvad problemet er, inden de sætter foranstaltninger i gang.

Er ministeren ikke enig i, at kommunerne er nødt til at få at vide, at der skal strammes op på det her område, at det skal præciseres og det skal styrkes? Det er simpelt hen ikke godt nok, som det er nu.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg er glad for at høre, at socialministeren er parat til at tænke nyt på det her område, for det er tilsyneladende nødvendigt, når man ser på, hvordan kommunerne i praksis håndterer det her område.

Det er jo rigtig nok, at der formelt i vid udstrækning skulle været taget hånd om mange af de her problemer, men hovedproblemet er så netop, at det ikke rigtig foregår på den måde i praksis, selv om det godt kan være, at forældrene allerede er med, når barnets handlingsplan diskuteres.

I det i øvrigt fremragende beslutningsforslag – både når det gælder indholdet i det, og når det gælder den fremragende dokumentation – fra Kristeligt Folkeparti er der netop fokuseret på, hvad problemerne er. Så når ministeren siger, at der generelt skal sættes fokus på det her problem, kunne det så ikke være en god idé at tage udgangspunkt i det beslutningsforslag, der er fremsat?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om hun ikke ser en sammenhæng mellem de ressourcer, man giver kommunerne, og de ressourcer, kom-

munerne har til at sætte ind på det her felt. Der er jo rigtig mange fine ord i omløb, og der er mange gode intentioner, som kommunerne har svært ved at omsætte, fordi arbejdspresset i børnefamilieafdelingerne landet over er helt umenneskeligt.

Man kan komme med nok så mange enten banduller eller fine ord herindefra, men hvis det ikke bliver fulgt op ude i kommunerne med nogle flere ressourcer, nytter det ikke så meget. En lang række af de ting, der bliver nævnt i det ellers udmærkede forslag, er jo noget, der dels er lovpligtigt i dag, dels er muligt i dag.

Så jeg vil gerne høre ministeren om den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er jo igen fuldstændig enig i det, fru Tove Videbæk sagde her fra talerstolen. Det er netop det, der er problemet, for loven er jo sådan set god nok. Derfor synes jeg også, at det er godt, at Kristeligt Folkeparti sætter fokus på, at der er nogle ting, der glipper, for det er der. Det er så det, et bredt flertal i Folketinget prøver at rette op på. Og der tror jeg så, at vejen er en lidt anden, end at vi vedtager beslutningsforslaget her.

For det første er der mange ting, der allerede er i gang. Det spor, som Kristeligt Folkeparti foreslår her med familierådgivning, er vi inde på, og det kunne også være andre metoder. Handleplanerne er i nogle tilfælde lovpligtige. Her skal vi så have kommunerne til også at sikre, at de bliver lavet, at der bliver lavet den § 38-udredning, der også blev nævnt fra forslagsstillerens side.

Der mener jeg så, at det er en anden vej, vi skal gå. Det er efteruddannelse, det er vedvarende debat, og det er klare signaler fra politisk hold, der skal til. For lov er lov, og lov skal holdes. Det må vi præcisere gang på gang.

Kl. 17.55

Det er også lidt et svar til hr. Kim Sejr. Jeg synes jo også, at det her er et godt udgangspunkt, men mange ting er altså allerede i gang, og jeg vil ikke nu lægge mig fast på, at man skal lave flere handleplaner, end man gør i forvejen. Jeg tror altså ikke, at det måske lige er det redskab, vi skal bruge, og det er bl.a. også derfor, at regeringen stemmer imod. Selve debatten, som Kristeligt Folkeparti rejser, er rigtig, og jeg synes også, at vi skal have fokus på det, men som beslutningsforslaget ligger, kan vi ikke sige ja til det.